

ขอเชิญชมและนมัสการบูชาพระบรมสารีริกธาตุ เทพประทาน
ภายในพระมหาเจดีย์สมเด็จพระ
วัดหลวงพ่อสตรธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

ระหว่างวันที่ ๕-๖-๗ มีนาคม ๒๕๕๕ นี้

ถวายความเคารพอย่างสูง แต่พระมหาเถระ ถวายความนับถืออย่างยิ่งแต่พระเถรานุเถระ ทุก
องค์ และเจริญสุขเจริญพรญาติโยมสาธุชนทุกท่าน

ข้าพเจ้าขอกราบเรียน-เรียน-เจริญพร อุดมมงคลที่เกิดขึ้น ณ วัดหลวงพ่อสตรธรรมกายาราม
พระเดชพระคุณท่านทั้งหลาย เพื่อทราบข่าวอันเป็น อ.ดำเนินสะดวก ราชบุรี โดยย่อ เพื่อทราบข่าว

นับตั้งแต่ข้าพเจ้าได้ลาออกจากราชการของ รัฐบาลต่างประเทศที่มีสำนักงานอยู่ในประเทศไทย (ขึ้นอยู่กับสถานเอกอัครราชทูต ประจำประเทศไทย) ก่อนเกษียณ ๓ ปี เพื่อบรรพชาอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ในพระพุทธศาสนา ณ พัทธสีมาวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ เมื่ออายุ ๕๗ ปีเต็ม (ย่าง ๕๘ ปี)

และเมื่อข้าพเจ้าได้เข้าศึกษาทั้งภาคพระปริยัติ- สัทธรรมและพระปฏิบัติ-สัทธรรม ในสำนักวัดปากน้ำ ได้ครบ ๕ พรรษาแล้ว ก็ได้ลาหลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ คือ เจ้าประคุณ สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า (สมณศักดิ์ในขณะนั้น คือ พระธรรมปิฎก) เพื่อไปรับหน้าที่เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อดธรรม- กายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๔

ได้เปิดการเรียน การสอน และการอบรม ทั้ง ภาคพระปริยัติสัทธรรม (แผนกธรรมและบาลี) และทั้งภาคพระปฏิบัติสัทธรรม จนได้รับการ คัดเลือกเป็น สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด ตีเด่น และโดยส่วนรวม ก็ได้รับการคัดเลือกเป็นวัด พัฒนาตัวอย่างที่มีผลงานตีเด่น และทั้งเป็นที่ตั้ง หน่วยวิทยบริการ คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่มีการเรียน การสอนภาควิชาการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ตั้งแต่ระดับ ประกาศนียบัตร ระดับปริญญาตรีถึงปริญญาโท

ระหว่างที่ทำหน้าที่ปกครองคณะสงฆ์และ บริหารกิจการคณะสงฆ์ วัดหลวงพ่อดธรรมกายาราม ข้าพเจ้ายังได้ทำหน้าที่เป็น ประธานคณะกรรมการ บริหาร ศูนย์ประสานงานสำนักปฏิบัติธรรมประจำ จังหวัดแห่งประเทศไทย (ศปท.) ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๕๑ ถึงปัจจุบัน และเป็น ประธานคณะทำงานศูนย์ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และความมั่นคงแห่ง

สถาบันชาติ พระพุทธศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ ประจำวัดหลวงพ่อดฯ (สำนักงานกลาง ตั้งอยู่ ณ วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร กรุงเทพฯ) อีกโสดหนึ่ง

ตั้งแต่เริ่มบวชเข้ามาเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนา ก็ได้อธิษฐานขอ พระเกศาธาตุ และ พระบรมสารีริกธาตุ ๗ ชั้นใหญ่ ที่ไม่ไหม้ไฟ คือ พระเขี้ยวแก้ว ๔ องค์ พระอุณหิส ๑ องค์ และ พระรากขวัญ (กระดูกไหปลาร้า) ๒ องค์ จาก ท่านท้าวลักกเทวราช ผู้ปกครองกามภพ ตั้งแต่ ชั้นดาวดึงส์เทวโลก ถึงชั้นจตุมหาราชิกาและ มนุษย์โลก ท่านก็ได้เมตตาเนรมิต (จำลอง - replica) พระบรมสารีริกธาตุส่วนสำคัญทั้ง ๗ องค์ มา ให้ปรากฏแก่วัดหลวงพ่อดธรรมกายาราม โดยที่ข้าพเจ้าได้อธิษฐานจิตรับปากกับท่านท้าวลักกเทวราชว่า จะสร้างพระมหาเจดีย์ที่ประดิษฐาน พระบรมสารีริกธาตุดังกล่าว และจะทำพานทองคำ เครื่องรองรับพระเขี้ยวแก้วเทพเนรมิตทั้ง ๔ องค์ ด้วย ท่านท้าวลักกเทวราชจึงเนรมิตพระบรมสารีริกธาตุส่วนสำคัญดังกล่าว พร้อมทั้ง พระเมาลี (จอมผมหรือมุ่นพระเกศาของเจ้าชาย ลิทัตถะ เมื่อเสด็จออกมหาภิเนษกรรม^{*} และได้ตัดพระเมาลี อธิษฐานโยนขึ้นไปในอากาศด้วย อธิษฐานจิตว่า ถ้าจะได้บรรลุโมกขธรรมก็ขอให้ พระเมาลีปรากฏลอยอยู่ในอากาศ และท้าวลักกเทวราชได้เสด็จมารับไปประดิษฐานไว้ในพระมหาเจดีย์จุฬามณี ในชั้นดาวดึงส์เทวโลก

ข้าพเจ้าจึงได้ เริ่มสร้างพระมหาเจดีย์สมเด็จพระเจ้า ตั้งแต่ ๓ ปีที่แล้วเป็นต้นมา ถึงบัดนี้ โครงสร้าง

^{*} การออก(บวช)เพื่อคุณอันยิ่งใหญ่; การเสด็จออก บรรพชาของพระพุทธเจ้า

เสร็จไปแล้วประมาณ ๖๕% ลื่นเงินก่อสร้าง
ไปแล้วประมาณ ๑๒๐ ล้านบาท ครั้นถึงเดือน
ตุลาคมปีที่แล้ว (พ.ศ.๒๕๕๔) ได้มีชาวศรีลังกาผู้เป็น
ญาติสนิท (พี่น้อง) ของพระมหาเถระผู้เป็นที่ปรึกษา
ฝ่ายพระพุทธศาสนาของประธานาธิบดีศรีลังกา ได้
มาช่วยประกอบพิธีอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุ ที่
ข้าพเจ้าได้เคยปรารถนาจะได้ขึ้นส่วน (องค์) จริง
๗ ชิ้นสำคัญที่ไม่ไหม้ไฟ และองค์อื่นๆ

เมื่อข้าพเจ้าประกอบพิธีบูชาพระรัตนตรัย แล้ว
อธิษฐานจิตขอพระบรมสารีริกธาตุจาก ท่านท้าว
ออกนิฏฐพรหม ผู้เป็นใหญ่ในชั้นสุทธาวาสพรหม
โลก ท่านท้าวสักกเทวราช ท่านท้าวเวสสุวรรณ
ท่านพญานาคราช ท่านอวโลกิเตศวร (กวนอิม)
ท่านสุนนเทพ (ผู้ดูแลรอยพระบาทอยู่ที่เขาสุนนภูมิ)
เป็นต้น ปรากฏว่า ท่านท้าวออกนิฏฐพรหม ท่าน
สักกเทวราช และทวยเทพผู้มหัศจรรย์ทั้งหลาย
ได้เมตตาประทาน และช่วยนำมาถวายไว้ให้วัด
หลวงพ่อดิศธรรมกายาราม เพื่อประดิษฐานไว้ ณ
พระมหาเจดีย์สมเด็จฯ (ที่กำลังอยู่ระหว่างการ
ก่อสร้าง) ให้เหล่ามนุษย์ เทพยดา และพรหม
ทั้งหลาย สามารถมาสักการบูชาเป็นอุตมมงคล (บูชา จ
ปฐนียาน์ เอตมมงคลมุตตม) ตามวันเวลาดังต่อไปนี้

อนึ่ง เมื่อได้สอบรู้สอบญาณกับผู้รู้-ผู้เฒ่าและ
อภิฏญญา (ผู้ไม่ประสงค์จะออกนาม) จึงได้รับทราบ
รายละเอียดประกอบเพิ่มเติมว่า เป็นพระบรมสารีริกธาตุ
ที่เคยเสด็จอยู่ ณ ที่ใด พรหมและเทพยดาผู้มหัศจรรย์
ใดเป็นผู้นำเสด็จมาถวาย จากภพภูมิใด ดังต่อไปนี้

ครั้งที่ ๑ ประกอบพิธีเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม
(๗ ๓ ๑๑) พ.ศ.๒๕๕๔ เวลา ๐๕.๔๕ น. ณ **วิหาร**
พุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย (วิหารจตุรมุข กลางน้ำ)

พระบรมสารีริกธาตุลักษณะคล้ายพระหทัย
สีขาวนวล ขนาดประมาณเท่าเล็บนิ้วก้อย ๑ องค์
เสด็จลงบนภาชนะเครื่องบูชาด้วยดอกบัวตูม (จัด
กลีบให้บานออก) คลุมไว้ด้วยผ้าขาว ที่ข้าพเจ้าทูน
ไว้บนศีรษะอธิษฐานจิตขอประทานจากท่าน
ทวยเทพ-เทวราช-มหाराชดังกล่าว ขณะนี้เก็บไว้
บูชาในภาชนะที่สมควร รอดูว่าอาจมีการเปลี่ยนแปลง
ปรับสภาพได้อีก

ในการประกอบพิธีครั้งนี้ ได้มีพระเถระานุเถระ
ร่วมเจริญพระพุทธมนต์ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร เป็นต้น
และได้ช่วยดู-รู้-เห็น ด้วยประมาณ ๒๐ รูป

ครั้งที่ ๒ ประกอบพิธีที่วิหารพุทธภาวนาวิชชา
ธรรมกาย เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม (๑ ๓ ๑๑) พ.ศ.
๒๕๕๔ เวลา ๐๕.๑๕ น. “**พระทันตธาตุ**” ครึ่งท่อน
สีขาวนวล ส่วนปลาย (ไม่มีรากฟัน) ๑ องค์ ได้เสด็จลง
บนภาชนะเครื่องบูชาด้วยดอกมะลิ คลุมไว้ด้วยผ้าขาว
ที่ข้าพเจ้าทูนไว้บนศีรษะอธิษฐานจิตขอประทานมา

ในการประกอบพิธีครั้งนี้ ได้มีพระเถระานุเถระ
อยู่ร่วมพิธี ได้ช่วยดู-รู้-เห็น ด้วยประมาณ ๑๐ กว่ารูป

ครั้งที่ ๓ ประกอบพิธีที่วิหารพุทธภาวนาวิชชา
ธรรมกาย เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม (๔ ๓ ๑๑) พ.ศ.
๒๕๕๔ เวลา ๐๕.๓๐ น. รู้สึกว่าพระบรมสารีริกธาตุ
ได้เสด็จลงแล้วที่ภาชนะเครื่องบูชาด้วยดอกมะลิ ที่
คลุมไว้ด้วยผ้าขาว ที่ข้าพเจ้าทูนไว้บนศีรษะอธิษฐาน
จิตขอประทานมา แต่ยังเป็นของทิพย์ ยังไม่ทันได้
ปรับสภาพให้เป็นวัตถุธาตุที่ให้เห็นได้ด้วยมังสัจกะ
(ตาเนื้อ) เทพยดาจึงให้นำไปตั้งบูชาไว้ในกุฏิก่อน
และได้กำหนดให้เปิดดู เมื่อเวลา ๒๒.๑๐ น. ของ
วันเดียวกันนั้น

ครั้นถึงเวลาเปิดดู ปรากฏเป็น “**พระธาตุธาตุ**”

(พระเขี้ยวแก้ว) ครึ่งท่อนส่วนปลาย (ไม่มีรากฟัน) สีขาวนวล ๑ องค์ ขนาดประมาณเท่าเล็บนิ้วมือ ได้ทราบว่า เป็น**พระทาสุธาตุเบื้องล่างซ้าย** ที่ท่าน**ท้าววิรุฬหก**ได้เคยประดิษฐานไว้ใน **“สุทศนเจดีย์”** ในภาคพิภพ ให้นันทโทยนันทนาคราชเป็นผู้รักษา แล้วท่าน**ท้าววิรุฬหก**ได้นำเสด็จมาถวาย โดยมีนันทโทยนันทนาคราชอัญเชิญมาด้วยพานแก้ว นำไปพักอยู่ที่พระเจดีย์สุวรรณมาลิก เมืองอนุราชประเทศศรีลังกาก่อน แล้วจึงนำเสด็จมาถวายที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามนี้

ในพิธีครั้งนี้ อนุญาตให้พระเถระานุเถระอยู่ร่วมพิธีได้ ช่วยดู-รู้-เห็น ด้วยประมาณ ๔-๕ รูป (ไม่ต้องการให้เป็นที่เอิกเกริก)

ครั้งที่ ๔ ประกอบพิธีอัญเชิญเสด็จที่พระมหาเจดีย์สมเด็จพระวันศุกร์ที่ ๒๑ ตุลาคม (๖ ๙ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๔ เวลา ๐๕.๓๐ น. รู้สึกว่าพระบรมสารีริกธาตุได้เสด็จลงแล้ว บนภาชนะเครื่องบูชาด้วยดอกมะลิ ที่คลุมไว้ด้วยผ้าขาว ที่ข้าพเจ้าทูนไว้บนศีรษะอธิษฐานจิตขอประทานมา จึงเปิดผ้าคลุมออกดู แทนที่จะได้เห็นปรากฏอยู่บนภาชนะเครื่องบูชา กลับเห็น **“พระทาสุธาตุ”** (พระเขี้ยวแก้ว) ครึ่งท่อน ส่วนปลาย (ไม่มีรากฟัน) ขนาดประมาณเท่าเล็บมือ สีขาวนวล ๑ องค์ วางอยู่บนปลายผ้าสังฆาฏิ (ชุดครอง) ของข้าพเจ้าที่พาดอยู่บนหน้าตัก ได้ทราบว่า เป็น**พระทาสุธาตุเบื้องบนซ้าย** ที่ท่าน**ท้าวเวสสุวรรณ**ได้นำเสด็จมาถวาย โดยมีท่านชนาสภยักษ์ (พระเจ้าพิมพิสารในอดีต) เป็นผู้อัญเชิญมาด้วยพานทองคำจากแคว้นคันธารราชฎร์ (เมืองคันดาฮาร์ - Gandahara ประเทศอัฟกานิสถาน) ไปพักอยู่ที่พระเจดีย์สุวรรณมาลิกก่อน แล้วจึงนำเสด็จมาถวายที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

พิธีครั้งนี้ มีพระภิกษุเถระานุเถระและโยมอุบาสกอยู่ร่วมพิธี และได้ช่วยดู-รู้-เห็นด้วย ประมาณ ๕-๖ รูป/คน

ครั้งที่ ๕ ประกอบพิธีที่พระมหาเจดีย์สมเด็จพระวันศุกร์ที่ ๗ ธันวาคม (๔ ๑๒ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๔ เวลา ๐๕.๓๐ น. (อยู่ระหว่างการอบรมพระกัมมัฏฐานประจำปี รุ่นที่ ๖๒ ซึ่งได้จัดโครงการปฏิบัติพระกัมมัฏฐานมาอย่างนี้มาร่วม ๓๑ ปีแล้ว ตั้งแต่ตอนเริ่มมีฐานะเป็นสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย ยังไม่ได้เป็นวัด ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน) ปรากฏได้เสด็จมา โดยมีเครื่องห่อหุ้มเป็นก้อนโตขนาดประมาณเท่าผลหมากสุก หรือขนาดมะนาวไซ้ วางอยู่บนภาชนะเครื่องบูชาด้วยดอกมะลิและดอกบัว คลุมไว้ด้วยผ้าขาว ที่ข้าพเจ้าทูนไว้บนศีรษะอธิษฐานจิตขอประทานมา เทพดาผู้นำเสด็จมาบอกว่าให้คลุมด้วยผ้าขาวไว้ก่อน ครั้นถึงวันที่ ๒๓ ธันวาคม เวลา ๒๒.๐๒ น. จึงค่อยเปิดดู

ครั้นถึงวันเวลาดังกล่าว จึงได้เปิดผ้าขาวออกดู ปรากฏเป็น **“พระอุณทิส”*** (พระอัฐิธาตุส่วนกระบังหน้าผาก) ขนาดโตกว่าหัวแม่มือ เสด็จออกมาอยู่ภายนอกเครื่องห่อหุ้มเอง เป็นที่น่าอัศจรรย์

ได้ทราบว่า **“พระอุณทิส”** นี้ ท่าน**ท้าวอิทธิพรหม** (สุทธาวาสพรหมชั้นที่ ๑) ได้เมตตาบรรจุไว้ในวัดกุฎีเครื่องห่อหุ้มเหมือนโยโย่ไหม หรือเส้นเกศา สีน้ำตาลแดง เพื่อป้องกันให้ปลอดภัยจากเทพบุตรมารที่คอยขัดขวางระหว่างทางนำเสด็จมาสู่โลกมนุษย์ ได้นำเสด็จมาจากสุทธาวาสพรหม ชั้นที่ ๑

ต่อมาอีก ๒ วัน เทพดาได้แจ้งให้เปิดผ้าคลุมดู

* อุณทิส กรอบหน้า, มงกุฎ

อีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม เวลา ๒๒.๓๙ น. ปรากฏ **“พระอุณหิส”** ส่วนข้างของพระอุณาโลม (ขนระหว่างคิ้ว) อีกองค์หนึ่ง ขนาดย่อมลงมาจาก องค์แรก คือขนาดเล็กกว่าหัวแม่มือ เสด็จออกมาจากเครื่องหุ้มเอง เป็นที่น่าอัศจรรย์

อนึ่ง ได้เคยปรากฏ**พระอุณหิส**ส่วนพระอุณาโลม ล้วนฐานกลม โดยท่านทำวอกนิฐฐพรหม จากสุทธาวาสพรหม ชั้นที่ ๕) แล้วเมตตานำมา ประทานให้ไว้ ที่วัดหลวงพ่อดธรรมกายาราม อยู่ก่อนแล้ว ๑ องค์ เมื่อประมาณ ๕ ปีก่อน

ครั้งที่ ๖ ประกอบพิธีที่พระมหาเจดีย์สมเด็จพระเจ้า เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม (๔ ๖ ๑) พ.ศ.๒๕๕๔ เวลา ๐๕.๓๐ น. ปรากฏ **“พระทวยธาต”** (พระเขี้ยวแก้ว) **เบื้องบนขวา** เสด็จมาจากชั้นดาวดึงส์เทวโลก โดยพระเมตตาของท่าน**ทำวลักกเทวราช** นำเสด็จมา ประทานให้ลงบนภาชนะเครื่องบูชาด้วยดอกมะลิ และดอกบัว มีผ้าขาวคลุม เสด็จมาโดยมีเครื่องหุ้มเหมือนของพระอุณหิส แต่เล็กกว่า คือขนาดประมาณ เท่าลูกมะพร้าวขนาดย่อมๆ มีรูเล็กๆ เหมือนช่องปากถุง พอมองเห็นว่ามีพระบรมสารีริกธาตุอยู่ ภายใน ได้ทราบวาท่าน**ทำวลักกเทวราช** พร้อมด้วยเหล่าเทพยดา อันมีท่าน**ทำววิษณุกรรม** เป็นผู้ อัญเชิญมาด้วยพานแก้วมรกต (สีเขี้ยวใส) นำเสด็จ พระเขี้ยวแก้วนี้ไปตั้งบูชาสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่โคนต้นพระศรีมหาโพธิ์ ที่พุทธคยา ชั่วระยะ เวลาหนึ่งก่อนแล้ว จึงได้นำเสด็จพร้อมด้วยเครื่องราชเสวตฉัตรมาประทานให้ในครั้งนี้ เทพยดาจึงได้ บอกให้นำพระเขี้ยวแก้วที่อยู่ในเครื่องหุ้มวางอยู่บน ภาชนะเครื่องบูชา มีผ้าขาวคลุมไว้ นั้น ไปอธิษฐาน บูชาพระพุทธรูปเจ้าที่ต้นพระศรีมหาโพธิ์ (หน่อพันธุ์ จากอนูราชปุระ) ที่ได้ปลูกไว้ด้านทิศใต้ของพระ

มหาเจดีย์สมเด็จพระเจ้า ก่อน แล้วจึงให้นำไปบูชาไว้ที่ กุฏิ ๗ วันก่อน แล้วจึงค่อยเปิดผ้าคลุมดู ในวันที่ ๒๑ ธันวาคม เวลา ๔ ทุ่ม กับ ๒ นาที (๒๒.๐๒ น.)

ครั้นถึงคืนวันที่ ๒๑ ธันวาคม เวลา ๒๒.๐๒ น. ได้ เปิดผ้าคลุมออกดู ก็ปรากฏ **“พระทวยธาต”** (พระเขี้ยวแก้ว) **ท่อนปลาย (ไม่มีรากฟัน) สีขาวนวล สวยงาม ขนาดประมาณเท่าเล็บนิ้วมือ เสด็จออกมาจาก เครื่องหุ้ม ประทับอยู่บนดอกมะลิที่บูชาไว้ในภาชนะ นั้นได้เองอย่างน่าอัศจรรย์**

และในคืนนั้น เวลาหลังจากเปิดดูพระเขี้ยวแก้วปรากฏขึ้นแล้ว ได้ไปเปิดโถภาชนะที่ตั้งไว้มี ผ้าขาวคลุม เห็นมี **“พระทวยธาต”** เสด็จมาเองอีก ต่างหาก ๒ องค์ ล้วนฐานกลม คล้ายไข่มุกขนาดเขื่อง สีเงินยวง อมชมพู มีรัศมีโดยรอบ (ถ่ายภาพไว้ จึง เห็นภาพรัศมีติดอยู่โดยรอบอย่างชัดเจน) ปรากฏ อยู่ในโถเป็นที่น่าอัศจรรย์

ครั้งที่ ๗ ประกอบพิธีที่พระมหาเจดีย์ สมเด็จพระเจ้า เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม (๔ ๖ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ เวลา ๐๕.๓๒ น. ก็ปรากฏ **“พระนลาฏ”** (หน้าผาก) ส่วนโหนกพระเศียร ด้านขวา สีขาวนวล ขนาดประมาณเท่าหัวแม่มือ ได้นำเสด็จมาอีกหนึ่งองค์ โดยท่าน**ทำวสุทิสสิพรหม** จากสุทธาวาสพรหม (**ชั้นที่ ๔**) ได้แนะนำให้คลุมผ้าขาวนำไปตั้งบูชาไว้ที่ กุฏิก่อน แล้วค่อยเปิดให้พระเถรานุเถระและโยมได้ ชมเวลา ๐๙.๓๒ น.

อนึ่ง ในเช้าวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๔ เวลา ๐๘.๑๕ น. เทพยดาได้อัญญาให้อัญเชิญเสด็จ พระบรมสารีริกธาตุที่ได้เสด็จมาแล้ว ไปให้พระเถรานุเถระและญาติโยม มีคุณโยมอุไร พลพัฒนาฤทธิ์ (โยมแม่ป้อม) และญาติมิตรให้ได้ชม ณ วิหาร

พุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย (จตุรमुख-กลางน้ำ) เพื่อ
ร่วมอนุโมทนาบุญอีกด้วย

ได้ทราบว่า เหล่าเทพยดาและพรหม ที่
ครอบครองดูแลพระบรมสารีริกธาตุส่วนสำคัญ
ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในเทวโลก และ
พรหมโลก ยังจะได้เมตตานำมาถวายให้เพิ่มอีก และ

ได้อนุญาตให้นำพระบรมสารีริกธาตุที่เสด็จ
มาแล้วนี้ ไปเปิดให้สาธุชนพุทธบริษัทได้นมัสการ
บูชาอีก ๓ วัน คือวันที่ ๕-๖-๗ มีนาคม ศกนี้ ด้วย

จึงขอกราบเรียน-เรียน-เจริญพร เชิญพุทธบริษัท
สาธุชน เข้าชมและถวายนมัสการบูชาพระบรม
สารีริกธาตุ ส่วนสำคัญ ของสมเด็จพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้า ที่ได้เสด็จมาระหว่างเดือนตุลาคม-
ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๔ ที่ผ่านมา ประดิษฐานอยู่ ณ วัด
หลวงพ่อดุสิตธรรมกายาราม อันได้แก่ “พระเขี้ยวแก้ว”
เทพประทาน จากพระเมตตาของ ท้าวสักก-
เทวราชทรงประทานให้ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ.
๒๕๕๔ เป็นต้น และ

ร่วมบำเพ็ญกุศลทอดผ้าป่าสามัคคี เพื่อร่วม
สมทบทุนสร้างพระมหาเจดีย์สมเด็จฯ ณ วัด
หลวงพ่อดุสิตธรรมกายาราม ตามกำลังศรัทธา
หรือตั้งเป็นกองผ้าป่ากองละ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป

สำหรับผู้นำบุญ (ประธาน) กองผ้าป่า
๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาท) จะได้รับเม็ดขนุน
ทองคำชมพูนุทธาตุกายสิทธิ์ “เทพประทาน” ๑
องค์ และในกองผ้าป่ากองเดียวกันนั้น ผู้ที่บริจาค
รายเดียว ๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาท) ขึ้นไป
จะได้รับเม็ดขนุนทองคำ และ/หรือ คดกายสิทธิ์
เทพประทาน ๑ องค์อีกด้วย

โดยบริจาคได้ทุกวันตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

จนถึงวันที่ ๕-๖-๗ มีนาคม ศกนี้ (พ.ศ.๒๕๕๕)
และต่อไปอีกได้ถึงวันที่ ๕-๖-๗ มีนาคม ศก
หน้า (พ.ศ.๒๕๕๖) ผู้ร่วมเป็นเจ้าของภาพสมทบ
ทุนทรัพย์ปัจจัยช่วยสร้างพระมหาเจดีย์สมเด็จฯ
นี้ น้อยหรือมาก จนถึงร้อย-หมื่น-แสน-ล้าน ฯลฯ
นอกจากจะยิ่งด้วยมหากุศลแล้ว ยังจะได้รับสิ่งอัน
เป็นมงคลไว้บูชาถึงคุณพระรัตนตรัยตามระดับวงเงิน
ที่บริจาคทุกท่านด้วย

จึงนับเป็นมหามงคลสมัยของพวกเรา
ชาวพุทธและสาธุชนทั้งหลาย จะได้มีโอกาสได้มา
กระทำ “อามิสบูชา” การบูชาด้วยทรัพย์สิ่งของ
และ “ปฏิบัติบูชา” การบูชาด้วยการปฏิบัติธรรม
ให้สำเร็จด้วยบุญกิริยาวัตถุ มี ทานมัย - บุญที่
สำเร็จด้วยการบริจาคทาน สีส้มัย - บุญสำเร็จด้วย
การรักษาศีล และภาวนามัย - บุญสำเร็จด้วยการ
เจริญภาวนาสมาธิและปัญญา เป็นต้น ให้ได้สมบูรณ์
ที่สุดเสียตั้งแต่ภพชาติปัจจุบันนี้ จักได้เป็นพล
ปัจจัยมิให้ตกลงไปในที่ชั่ว และอบายภูมิอันเป็นทุกข์
ชั่วกาลนาน เป็นการปิดอบายภูมิอย่างแน่นอน
เสียตั้งแต่ภพชาตินี้ และให้ได้ถึงมรรคผลนิพพาน
ที่สิ้นสุดแห่งทุกข์และเป็นบรมสุขอย่างถาวรต่อไป

(พระเทพญาณมงคล)

เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อดุสิตธรรมกายาราม

ประธานคณะกรรมการบริหาร ศูนย์ประสานงาน

สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดแห่งประเทศไทย (ศปท.)

ประธานคณะผู้ทำงาน ศูนย์ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และ
ความมั่นคง แห่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ประจำวัดหลวงพ่อดุสิตธรรมกายาราม

ตัวอย่างมหาานิสงส์ ด้วยการกระทำทั้งอามิสบูชา และปฏิบัติบูชา นั้น อันมีมาแล้ว ในพระสูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย เล่มที่ ๒๔ หน้า ๔๘ ฉบับไทยรัฐ

มหากัสสปเถรปาทานที่ ๓ ว่าด้วยผลแห่งการสร้างพุทธเจดีย์

ในกาลเมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตรเซชษฐบุรุษของโลก ผู้คงที่ ผู้เป็นนาถะของโลก นิพพานแล้ว ชนทั้งหลายทำการบูชาพระศาสดา.

หมู่ชนมีจิตรำเริงเบิกบานบันเทิง เมื่อเขาเหล่านั้น เกิดความสังเวช* ปีติย่อมเกิดแก่เรา.

เราประชุมญาติและมิตรแล้ว ได้กล่าวคำนี้ว่า “พระมหาวิรเจ้าบริณีนิพพานแล้ว เชิญพวกเรามาทำการบูชากันเถิด”

พวกเขารับคำว่า “สาธุ” แล้ว ทำความรำเริงให้ เกิดแก่เราอย่างยิ่งว่า “พวกเราจักทำการก่อสร้างบุญใน พระพุทธเจ้าผู้เป็นนาถะของโลก”

ได้ให้สร้างเจดีย์อันมีค่า ทำอย่างเรียบร้อย สูง ๑๐๐ ศอก กว้าง ๑๕๐ ศอก พุงขึ้นในท้องฟ้า ดุจวิมาน

ครั้งสร้างเจดีย์อันมีค่างดงามด้วยระเบียบอันดีไว้ในที่นั้นแล้ว ได้ยังจิตของตนให้เลื่อมใสบูชาเจดีย์อันอุดม.

เจดีย์นั้นย่อมรุ่งเรืองดังกองไฟโพล่งอยู่ในอากาศ ดังเช่นพญารังดอกบานสะพรั่ง ย่อมสว่างไปทั่วทั้ง ๔ ทิศ เหมือนสายฟ้าในอากาศ.

เรายังจิตให้เลื่อมใสในท้องพระบรมธาตุนั้น ก่อสร้าง กุศลเป็นอันมาก ระลึกถึงกรรมเก่าแล้วได้เข้าถึงไตรทศ [สวรรค์ชั้นดาวดึงส์]

เราอยู่บนยานทิพย์อันเทียมด้วยม้าสินธพ ๑,๐๐๐ ตัว วิมานของเราสูงตระหง่านสูงสุด ๗ ชั้น กุฎาคาร (ปราสาท) ๑,๐๐๐ สำเร็จด้วยทองคำล้วน ย่อมรุ่งเรือง ยังทิศทั้งปวงให้สว่างไสวด้วยเดชของตน

* การเห็นความทุกข์จากการเกิดแก่เจ็บตายเป็นต้น แล้วเกิดสำนึก ตื่นตัวไม่ประมาท เร่งทำความดี

ในกาลนั้น ศาสดาหน้ามุขแม้เหล่าอื่นอันสำเร็จด้วย แก้วมณีมีอยู่ แม้ศาสดาหน้ามุขเหล่านั้น โชติช่วงด้วยรัศมี ทั่ว ๔ ทิศโดยรอบ

กุฎาคารอันบังเกิดขึ้นด้วยบุญกรรม อันบุญกรรม นิรมิตไว้เรียบร้อย สำเร็จด้วยแก้วมณี โชติช่วงทั่วทิศ น้อยทิศใหญ่โดยรอบ

โอกาสแห่งกุฎาคารอันโชติช่วงอยู่เหล่านั้น เป็นสิ่ง ไพบูลย์ เราครอบงำเทวดาทั้งปวงได้ นี่เป็นผลแห่งบุญกรรม

เราได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดินามว่า “อุพพิฑธะ” ครอบครองแผ่นดินมีสมุทรสาครทั้ง ๔ เป็นขอบเขต ใน ๖๐,๐๐๐ กัป

ในภัทร์กัปนี้ เราได้เป็นเหมือนอย่างนั้น ๓๐ ครั้ง คือ เป็นพระเจ้าจักรพรรดิผู้มีกำลังมาก ยินดีในกรรมของตน

สมบุรณ์ด้วยรัตนะ ๗ ประการ เป็นใหญ่ในทวีปทั้ง ๔ ในครั้งนั้น ปราสาทของเราสว่างไสวดังสายฟ้า ด้านยาว ๒๔ โยชน์ ด้านกว้าง ๑๒ โยชน์

นครชื่อรัมมะกะ มีกำแพงและค้ำยันมั่นคง ด้านยาว ๕๐๐ โยชน์ ด้านกว้าง ๒๕๐ โยชน์ คับคั่งด้วยหมู่ชน เหมือน เทพนครของชาวไตรทศ

เข็ม ๒๕ เล่ม เขาใส่ไว้ในกล่องเข็ม ย่อมกระทบกัน และกัน เบียดเสียดกันเป็นนิจ ฉันทิเด แม้นครของเรา ก็ ฉันทิเด เคลื่อนด้วยช้างม้าและรถ คับคั่งด้วยหมู่มนุษย์ นำรึนรมย์ เป็นนครอันอุดม เรากินและดื่มอยู่ในนครนั้น แล้วไปเกิดเป็นเทวดาอีก

กุศลสมบัติได้มีแก่เราในภพสุดท้าย เราสมภพใน สกุลพราหมณ์ สั่งสมรัตนะไว้มาก สละทรัพย์ ๘๐ โกฏิ แล้วออกบวช คุณวิเศษเหล่านี้ คือ ปฏิสัมภิตา ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ เราทำให้แจ้งแล้ว คำ สอนของพระพุทธเจ้า เราได้ทำ[ตาม]เสร็จแล้ว ฉะนี้แล

ทราบว่าเป็นพระมหากัสสปเถระได้กล่าวคาถา เหล่านี้ ด้วยประการฉะนี้แล.